

זמרת אסתר טובי ילד השעשועים רצה בערום

בישראל, תוך השמעת הערכות שונות על חיי המדינה. ביקורתו העיקרית: שהחוק בישראל אוכר עישון חשישי. לדעתו פוגם הדבר באופייה המתקדם של המדינה. גינת זבורג הרגיל לערב בשיריו קינה על מלחמת-ספרד עם היהודים על אברי-המין של אמו, נעצב מאוד כאשר שמע שיסנה אפשרות חוקה **שאינה אייבמן** יידון למחת. זעק הוא: "האם לעולם לא ילמדו... אמן אחר, הזמר **ביב** (יא מוסטפה) **עזאב**, כועס על הישראלים מסיבה אחרת. עזאב המופיע עתה במועדון-לילה קטן ב' אקסודוס הפריע במתחן הצגה. עזאב, שטוען שיש לו חברים ישראלים רבים, מספר שהזמן להופיע מטעם ויציגו בגר' מניה, אלא שהקהל הסנוב רגז עליו על שהופיע בהופעת ג'ז ולא בואלסים וינאלים וגיורש אותו ואת להקתו מן האולם... בחשבון מקורי היו עסקים השבוע שחקי נ' התיאטרון הקאמרי **אורי לוי** ואשתו **טרידה בן-זאב**. השניים, המצפים ל' הולדת בנם הראשון בחודשים הקרובים, התלבטו מה לעשות עם ילד קטן בשעות העבודה. הציעה טלילה: "עם כל אלה ל' יחלדו בקרוב בציבור תיאטרון אפשר לע' שות גן פעוטות. כבר כיום יש עשרה מוע' מדים ומי יודע מה ילד יום?" לאחר שהא' להבה מהרעיון החלה עורכת חשבון: "שלו' שה בחיפה, שלושה בקאמרי, שניים ב' הבימה ואחת חאלטורה. מיסכנים באהל, רק להם אין. הם עוד עוסקים בכתובתו'... **איו גורדיצקי ונפתלי ביב שטוק**, שחקני הקאמרי ותלמידי האוניבר' סיטה התל-אביבית, היו משוחררים השבוע מכל חשבון כספי לתשלום לימודיהם. הם שניים, זכו בסטיפנדיה ובמילגה שיכס לכל אחד מהם כמעט את כל מחיר הלי' מודים... להקת אייזון מצליחה מאוד בהופעותיה בארצות-הברית. הלהקה שה' את רוב שיריה באנגלית, מלבד השיר קורדיה במסחה. **ירדו לניסן**, שתירגם את כל השירים לאנגלית, תירגם שיר זה לאידיש, בשם קורדיה בפתח-תקוה. ישר' אלים שראו אותם מופיעים, טוענים שאינם מכירים אותם לאחר **שאינת לב** גידל פיאור, **מרדכי ירון** מופיע עם זקקן ורק **ברוך נרב** לא השתנה ומופיע עם שפמו הישן... גם הזמרת **אסתר טובי**, אשר בגללה חיל בשעתו דויגן ושמאכר, עושה עתה חיל בארצות-הברית, שם היא מופיעה במועדון-הלילה היהודי סברה. באחד הימים צילצל אליה צלם אמריקאי, הודיע לה שכתבי-העת פלייבוי, ("ילד השעשועים"), הניגה לפרסם בכל גליון נערה עירומה על שני עמודים, הח' לית להצית גם אותה בדרך זו. אסתר המופתעת שאלה אם הצלם ראה אותה. הלה השיב בשלילה, אך הודיע כי מגלה כשרונות וגופות של כתבי-העת נכח ב' הופעת הבכורה שלה, התלהב מן המאמץ. למרות שפלייבוי הוא כתבי-עת מכובד, המקובל בחברה, סירבה אסתר להיענות להזמנה, מתוך חשש בה תגיד אמה הירוד שלמית. אך מבקרים של עתונים אחרים, שהודיעו לה מקום נרחב בביקורותיהם, לא שכחו לציין כי גוסף על כשרונה כזמרת מצטיינת העלמה טובי בגוף הראוי בהחלט לתשומת-לב.

ראשי ערים בברית המועצות, קיבל יומיים לפני יציאתו הודעה טלפונית, בה ביקשו ממנו אנשי השגרירות הסובייטית לשלוח את דרכונו עם האשרה לשגרירות. כשחזר מניו-יורק מהשגרירות היתה מוטבעת על האשרה החותמת: "בוטל". רק כעבור כמה שעות נתקבלה שיחת טלפון מפאריס, ה' מודיעה על ביטול הכינוס... האומנית ההולנדית, **צילי וואנג** תבוא בקרוב ל' ישראל. כשנשאלה השבוע האנג אם תופיע בישראל באחד הקטעים המפורסמים ביותר שלה הנקרא מרח ומערב, בו היא מתחפשת לשני אנשים הרבים על כדור הארץ ה' מתפוצץ בסוף הריב, השיבה: "אני מו' פיעה אתו כבר 47 וכל פעם שאני רוצה להוציאו, הוא נעשה אקטואלי ביותר"... חשבון ישן גושן פרע השבוע **חיים טופור**, שחקן התיאטרון החיפאי, להומוריסט **אפי רים קישון**. לפני שנים אחדות נערך ב' תל-אביב סימפוניון על השאלה: "האם ישנו הומור ישראלי?" קישון הרחיב את הייבול על הומור אבסורדי ובתור דוגמה אמר: "תארו לכם את חיים טופול משחק תפקיד של אציל איטלקי... זה הרי אב' סורדי". קישון צחק הקהל צחק. רק טופול נשאר רציני השבוע, עם סיום הופעותיו באילוף הסודרת לשקפיה, בתפקיד האציל האיטלקי, ניגש טופול לקישון וטפח על שיכמו: "צחק מי שצחק אחרון!". ... בסוג כתיבה לא רגיל עברו היה עוסק השבוע הסופר-קיבוצניק **נתן שחם**. ל' רגל הצגת מחזהו החדש מחיר הקרן ב' תיאטרון זוטא של **זיגמונט טורקוב**, נתבקש שחם לחבר את הביוגרפיה שלו. כתב שחם: "ספרים: האלים העצלים, דגן ועופרת, חכמת המיסכן, מחזות: הם יגיעו מחו', קרא לי סיומקה, ארבע עיניים ועפ' רון מחיר הקרן. חוץ מזה נשוי, שלושה ילדים. מספר עצלים 41, גובה 173 ס"מ, משקל 66 ק"ג, לחץ דם: אין. מכנסים 42, סוג הדם 0, צבע השערות שנותרו: חום. שערו אומגה, המישה פרסים ספרותיים, שני אותות ספורט, רשיון נהיגה 75331, בעל כינור חילה, בוגר הרצליה, פלמ"ח, תעודת השחיין אבדה בשבת השחורה. מגדל חתולים וכלבים, נוהג בטרקטור, קומביין וכל סוגי המכוניות. שכחתי מהשו?".

קורדיה בפתח-תקוה

מלך הביטניקים, המשורר היהודי האמריקאי, **אדן גינזבורג**, בילה את השבוע

אנשים

חסורים בקיר

כל פקידיו החעד הפועל של ההסתדרות נאלצו השבוע להסתור יום אחד בלי תה, ואילו המבקרים המיקריים נאלצו לטפס במדרגות ברגליהם. הגורם לא היה הפסקת חשמל פתאומית או שביתת עובדי השי' רותים בבניין, אלא נאמו של מוכיר ה' הסתדרות המודח, **פנחס לבון**, שהופיע לשיבת החעד הפועל. מיד כשנודע על בואו, עזבו כולם את עבודתם והצטופפו ליד אולם השיבות... אורח חשוב אחר באותה ישיבה היה קומיסאר מטעם עצמו, השר בלי תיק, **יוסף אלמוגי**. בזמן נאמו של לבון ישב אלמוגי ליד **שרגא נצר**, החליף עמו דברים. מיד עם תום נאמו של לבון עזב אלמוגי את הבנין... אדם אחר שעסק השבוע באלמוגי היה ה' סופר **יורם מטמור**: "מה אתם מתמרי' מרים על מינויו של אלמוגי? הוא בסך הכל שר בלי תיק אבל **יגאל אדון** לעור מתו הוא שר בלי סמכויות!". לשר אחר, שר הדתות **זרח וורדהפטיג**, היו בעיות בלי שכלל ידע עליהן. ח"כ סיעתו **גדעון רפאל**, הציע למנות את חרפה טיג, שמקצועו האזרחי עורך-דון, לשופט עליון. הכבוד בהצעה היה גדול מאוד, אך היה בה עקוב קטן: במיקרה שהצעה היתה מתקבלת היה רפאל עצמו המועמד הריאלי ביותר לתפקיד שר הדתות... הבנה לבעיותיהם המשפחתיות של לקוחותיו גילה השבוע המפקח הכללי של המשטרה, **יוסף נחמיאם**, שעה שהצהיר בהרצאה על הפשיעה בישראל: "ארצות רבות יכרו לות להתקנא בישראל בגלל מצב הפשיעה הנמוך שלה. 20 מתוך 30 מקרי רצח בשנה מבוצעים על רקע משפחתי רומנטי"... נאום אזכרה למועדון הארבע נשא **חיים רזילי**, יו"ר סניף הליברלים בתל-אביב. הוא סיפר: "מועדון הארבע מזכיר לי לך מתפרע, שהוריו רצו להנך אותו. הוא לא נכנע ואביו החליט שכל פעם שהילד ית' פרע, הוא יתקע מסמר בקיר חדרו. במשך הזמן התמלאו כל הקירות במסמרים והילד בקושי עבר בחדר בלי שבגדיו יקרעו. כשגדל הילד המסיק להתפרע ואביו הוציא את כל המסמרים מהקיר — אבל את ה' חורים אי-אפשר היה להוציא".

"שכחתי משהו?"

בפתחת עונת המסיבות הדיפלומטיות החורפיות בלטה מסיבת חגה הלאומי של שוודיה. היא נערכה בבימת המרוחה בטעם של השגריר השוודי **הוגו דה טאם**. אשתו, הדיוקה כאשר האלגנטית ביותר ב' מושבה הדיפלומטית, הציגה בפני המוזמנים את אוסף התמונות המקוריות בביתם. בהודמנות זו הציג את עצמו, לראשונה בפומבי, שר המשפטים החדש **רב יוסף**. אך במרכז שירות הערב עמד קונסול הכבוד של שוודיה, **ד"ר ארנסט נבנצאל**. חוכן הדיון: האם ייבחר ד"ר נבנצאל ה' דתי-לאומי לתפקיד מבקר המדינה?... אותה הודמנות השתוממה אשת הצייר ה' אוסטראלי, **ג'ון מק'מילאן** על טעמן ה' משונה של נשות ישראל במסיבה. בעוד ש' היא עצמה באה בהליפה קלה היו הישר' אליות עטופות במיטם שמלות החורף המגושמות. הגיבה הגברת מק'מילאן: "מה הן כל כך מתגעגעות לחורף עוד לפני ש' זה בא? אולי מפני שהוא כל כך קרר אצלכם והן רוצות להספיק להופיע בכל הגרודרובה?". יחס מפתיע בלבביותו גילה השגריר הסובייטי **מיכאל בודרוב**, שעה שלא פסח על איש מהשגרירים ה' מערביים ועבר מאחד לאחד כדי ללחוץ את ידו... יחס הרבה פחות טוב גילה השגריר לראש עיריית תל-אביב, **מרדכי נמיר**. נמיר, שהיה צריך לצאת לכינוס

אחרי הגירושים שלי בפעם השלישית הייתי מיואשת ומחוסרת עבודה, עד שלא היתה לי ברירה; החלטתי לעשות סרט. כולו בעצמי. זכרתי שצ'ארלי צ'אפלין אמר פעם לבי, שהיה השכן שלו: תגיד לי גילדה שתעשה הכל לבד. גם אני התחלתי ככה, שיניתי את שמי לדומיניק, וביקשתי מהורי מצלמת קולנוע. הספקתי לעשות 10 דקות סרט".

אין אמון במבוגרים. כתיבת התס' ריט ארכה אצלה שבוע שלם. הגיבור ה' ראשי הוא ילד קטן הנקרא גודל, על שם בנה מבעלה השלישי. יום אחד, בהיותו בן המש, מתרשם גודל לעצה מהמבוגר רים, בגלל העסק עם פצצות המגאטון. ל' דעתו זה עניין מאד ברזאלי והוא מחליט בכזו לנטוש את החברה האנושית לנצח ולגור עם חיות.

פעם הוא יוצא לקניות ורואה ציפור כחולה, כמו הציפור הכחולה של בטאלין, הסמל האהוב שלו. גיודי חש באופן פת' אומי שהציפור היא מרכז חייו, זורק את הכל עם הקניות ורץ אחריה. בדרך מזדמ' נות לו סכנות מעניינות עד מאד, אך ה' צוק מנצח. בסוף קורה משהו, שאין דו' מיניק יכולה לצרעה לגלות עכשיו, המחזיר לו את האמון במבוגרים.

צילומי הרקע יתרחשו בתוך דירתה ב' קריית אונו, כדי שלעולם הרחב תהיה ה' דמנות לכיור את המקום. מטעמים איבקי' טיביים ביותר, מודה הבמאית, ונבחר על ידה בנה בן החמש לשחק את התפקיד הראשי. בעיקר מפני שגם לו קוראים גודל, כמו לגיבור התסריט שכתבה.

לגיבוריהמישנה שלה יהיו תפקידים נאר' ריאליסטיים. יגלמו במקרים רבים את עצי' מם: אוסקאר וילדו השפן יסחק בתור שפן. גרי לואיס העכבר הבן יסחק את העכבר הלבן. וולדי וזו ימשיך להיות חזיר ים. אולם כלב הצייד הנרי מילר יצטרך לגלם כלב צייד טובילב. (קראתי לו על שם פרויד). הפודל השחור, יאלץ להופיע ב' תור פודל שחור, על סאניה ומיניילו ה' סימאיים הטילה הבמאית להיות חתולים, על היונה הלבנה להיות סמל השלום, כי מובן.

"השתדלתי שהסרט יחנך לניקיון", הסבירה הבמאית לחלק מהעיתונאים. שלא השכר מ' השמפאניה שחילקה, "ולכן נתתי לכולם מברשות-שיניים. לגרי לואיס העכבר, לא מצאתי מברשות-שיניים בגודל המתאים. נדיבתי לו את מברשת הריסים שלי".

החורף ועכבר. בעצר בו מטרסה הגב' רת, שבגלל החזיר היא מחתרת על ה' רעיון שהחיות תאכלנה על המסך בצורה נמומסת. החזיר היילי חזו התקיש להח' זיק רק סכין, ובשמאלית. דומיניק אף הצהירה לפני העתונות, שדבר אחד למדה מכל הסרט: שחיות הן הרבה יותר מטומ' טמות מבני אדם. "אבל אסור לכבאית להתייאש. אני ממישה לאמן אותם. כל יום אני שמה את גרי לואיס (העכבר) על הבטן של סאניה (חתול) למשך חצי שעה, כשאני מנפפת ביד מול הפה של החתול. סאניה והנרי מילר ידידים מומן'. היתה לי השבוע שיחה עם מרגארט קלאוזנר והיא התפעלה מכל העניין והס' כימה להיות היועצת הסכנית שלי. לא רק בגלל שגם אמי מאמינה בספירטואליזם כמותה. גלות התקציבו' לא באמת שאני לא יכולה לגלות עכשיו כמה, ומי זה שתומך בי. אבל אפשר להגיד שזו אישיות ידועה מאד, המאמינה בכשרונותי. "בשנה הבאה, אני מבטיחה לייצג בכבוד את הסרט הישראלי בקאן".

הווי

הוצפה וקירושין בתל-אביב, הטיב אורח דברו בין בחתונה שנערכה בבית לטיג, נוכח רק בסוף, שעה שביקש לנשק את בני-הזוג, כי טעה ונכנס לחתונה לא לו... **התיבה לתיבות:** בנתניה, הסתער אורח על תמונת פרסומת, קרע אותה לגו' רים, טען כי עשה זאת משום שהתמונה הראתה, "שיקפה בלבוש פריצות"... **זבת חלב ור' ש:** בבני-ברק, תפס חלבן את גונבי חלבו האלמוגי, אחרי שקשר אל בקבוקי החלב של אחד השכנים חוט שקוף, שהפיל קופסת פח בחדרה-שינה של השכן כאשר סחב הגנב את הבקבוק... **מרדכי הכזבים:** ברמלה, התרעם תומב על הרופא הוטרנירי, שקבע כי תוסו מ' משום שלא אכל, טען כי זה לא יכול להיות משום שגם אנחנו התימנים לא אוכלים ובכל זאת לא מתים"... **אייה הא':** בסדום, מיהרו צלמים לצלם איים חדשים עליהם נמסר כי הופיעו בים-המלח, נוכחו לדעת, מההגיעו, כי האיים נעלמו באורח-פלא.

פסוקי השבוע

- **זלמן ארון**, על העליה מארצות המערב: "העליה ארצה וזרמת בעזרת השם ובעזרת האנטי-שם"
- **מוזכור מפא"י**, השר **יוסף אלמוגי**, בתשובה לשאלתא במוכירות המפלגה מן החליט על הקמת מדרשה רעיונית ליד שדה-בוקר: "לא היתה שום חלטה מפלגתית — על הקמת המדרשה הוחלט ביוזמת חברים".
- **צעיר מפא"י מנסיה גבעתיים**, ביוכוח על השלטון בסניף: "עברה תקופת הרובשקות, הצופרינה (בלורית) והחזון".
- **מאמן הניכבחת הלאומית, גודיה מואנדי**, על המישחק בלידס: "עדיין איננו יודעים לרוץ — עלינו ללמוד תחילה ללכת".
- **צינן יבנה קול העם**, אלי **שמעוןביץ**, על תופעת שרשרות-הבריאות שנפוצה לאחרונה: "ראיתי היום את בליץ בבית-המשפט. היתה לו שרשרת-בריאות אחת על היד ואחת על הרגל. בכל זאת הוא נראה רע מאוד".